

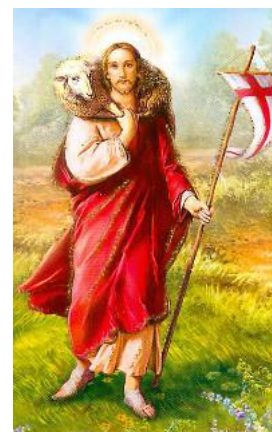
CHRYSTUS ZMARTWYCHWSTAŁ !!!

Ta prawda, która obiegła cały świat jest podstawą naszej nadziei oraz sensu życia. Wszak, gdyby nie było zmartwychwstania nasza wiara pozbawiona byłaby sensu. A jednak po trudnym czasie jakim jest Wielki Post przeżywamy prawdziwą i autentyczną radość i nadzieję.

Stąd idźmy i głosmy tę prawdę będąc apostołami PRAWDY.

Z racji nadchodzących najważniejszych świąt chrześcijańskich kapłani posługujący w parafii Matki Bożej Dobrej Rady życzą wszystkim czytelnikom miesięcznika Dobra Rada głębokiego i mądrego przeżycia tego błogosławionego czasu.

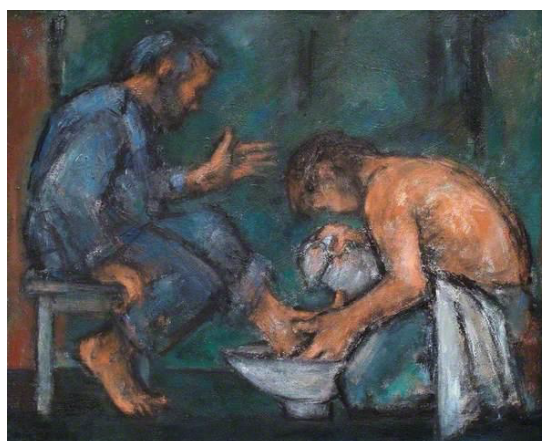
Z racji nadchodzących najważniejszych świąt chrześcijańskich kapłani posługujący w parafii Matki Bożej Dobrej Rady życzą wszystkim czytelnikom miesięcznika Dobra Rada głębokiego i mądrego przeżycia tego błogosławionego czasu.

Duchowieństwo parafii MB Dobrej Rady

Triduum Paschalne

jedno wielkie zwycięstwo życia nad śmiercią

Okres Wielkiego Postu miał za zadanie przygotować nas na przeżywanie Świąt Wielkanocnych. Wielu naszych parafian uczestniczyło w nabożeństwach wielkopostnych; drogach krzyżowych w piątki, gorzkich żalach w

niedzielę, rekolekcjach w parafii. Wielu też podejmowało specjalne postanowienia, by okres ten przyniósł większe owoce w naszym życiu, będąc tym samym źródłem dodatkowej radości z nadchodzących świąt.

Triduum Paschalne to najważniejszy czas w roku dla chrześcijanina. Dlaczego?

Kościół w swych wypowiedziach mówi o nich: „największe misteria ludzkiego odkupienia”, „święto świąt”, „uroczystość uroczystości”, „Wielka Niedziela”, „Triduum Paschalne”. Wszystkie te nazwy wyrażają ich istotę: chodzi o coś najważniejszego w Chrześcijaństwie, o coś, co stanowi fundament, bez którego wszystko inne traci swój sens. Są to święta celebracji męki, śmierci i zmartwychwstania Chrystusa, celebracji wydarzeń, które zmieniły bieg całej ludzkości i otworzyły perspektywę tworzenia nowej cywilizacji (miłości), niespotykanej dotychczas w historii, bez względu na to, czy ktoś w to wierzy czy nie. Ich treść jest tak bogata, że trzeba je rozpatrywać w wielu aspektach; a ponadto, ze względu na to, iż zostały dokonane w ludzkiej historii przez Boga, który stał się „jednym z nas”, podlega logicznej kolejności wydarzeń, w jakich miały miejsce, rozciągając się na trzy kolejne dni: Wielki Czwartek, Wielki Piątek i Wielką Sobotę. Szczytem Triduum jest Wigilia Paschalna. Triduum kończy się drugimi nieszporami niedzieli Zmartwychwstania Pańskiego. Właściwie są to trzy święte noce. Pierwsza z czwartku na piątek, kiedy Chrystus po spożyciu Ostatniej Wieczery z uczniami został zdradzony przez Judasza. Noc z piątku na sobotę była nocą wielkiej ciszy kosmosu, bo ukrzyżowany Pan życia został pogrzebany. Poranek niedzielny zaś był świadkiem zmartwychwstania Chrystusa. Zbawcze czyny Jezusa, celebrowane bardzo uroczysto w dni Triduum Paschalnego, są istotną i jedyną treścią liturgii Kościoła. A każda niedziela jest pamiątką zmartwychwstania Pańskiego.

Pozwala to nam uświadomić dlaczego duszpaste-rze naszej parafii przygotowują nas do przeżywania Świąt Wielkanocnych, zapraszając do uczestnictwa w Triduum Paschalnym w naszej parafii. Nie wynika to z tradycji, ale z jej głębokiego sensu i wartości jaki niesie.

Jak Triduum Paschalne przeżyć w naszej parafii, a także w rodzinie.

Dla nas, chrześcijan, coroczne świętowanie Paschy jest powrotem do tajemnicy chrztu. Przez sakrament chrztu zostaliśmy bowiem wprowadzeni w Paschę Chrystusa, wszczępieni w tajemnicę Jego śmierci i zmartwychwstania. Pamiętamy też o tym, że każdy krzyż, który nas spotyka, niesie z sobą nadzieję zmartwychwstania. Ważne jest więc, byśmy tę prawdę przeżywali jak najbardziej świadomie, a jako rodzice i wychowawcy umieli ją przekazać dzieciom.

W naszej parafii Msza Święta rozpoczynająca Triduum Paschalne – godz.18.00-Wielki Czwartek

Kapłani będą wspominać w czasie tej mszy: ustanowienie Eucharystii i kapłaństwa. W czasie śpiewania hymnu "Chwała na wysokości" będą biły wszystkie dzwony po skończeniu hymnu milkną aż do hymnu "Chwała na wysokości" Wigilii Paschalnej. Po homilii nastąpi obrzęd mandatum tj. obrzęd umycia nóg 12 –stu mężczyznom. Na zakończenie liturgii odbędzie się procesja przez kościół, w której kapłani przeniosą Najświętszy Sakrament do ołtarza ciemnicy. Na czele procesji idą ministranci z krzyżem oraz niosą kadzielnicę. Duszpasterze zachęcają, by wierni przez pewną część nocy trwali na adoracji Jezusa eucharystycznego, dziękując Mu za sakramentalną obecności.

W otwarciu pustego tabernakulum, odkryciu ołtarza i przeniesieniu Najświętszego Sakramentu do miejsca przechowania otrzymujemy informację, że dzieje się coś innego niż to, co przeżywamy każdego dnia, przez cały rok liturgiczny. Te znaki przypominają, że kolejny raz wchodzimy w uroczystość paschalną, by przeżyć z Jezusem Chrystusem Jego tajemnicę, w których odnajdujemy sens naszego życia.

Tabernakulum jest puste, a Chleb konsekrowany podczas Mszy Wieczery Pańskiej, który posłuży do Komunii św. w Wielki Piątek, przechowuje się w innym miejscu. Trzeba w tym widzieć początek nowego czasu, naznaczonego liturgią paschalną. Opuszczenie Jezusa i Jego wejście w krzyż oznacza dla nas nową Paschę. Dopiero po celebracji Wigilii Paschalnej, czyli po celebracji zmartwychwstania, Zbawiciel pozostanie z nami obecny w tajemnicy swego Ciała i Krwi.

Wielki Piątek- Liturgia Męki Pańskiej – godz.18.00

W tym dniu, w którym "Chrystus został ofiarowany Jako nasza Pascha", Kościół, rozważa Mękę swo-

jego Pana i Oblubieńca, wspomina swoje narodzenie z boku Chrystusa rozpiętego na krzyżu i wstawia się za zbawienie całego świata. Zgodnie z pradawną tradycją, Kościół w tym dniu nie składa Ofiary eucharystycznej; wiernym rozdaje się Komunię świętą tylko w czasie liturgii Męki Pańskiej. Wielki Piątek Męki Pańskiej jest dniem obowiązkowej pokuty w całym Kościele; w tym dniu należy zachować wstrzemięźliwość od pokarmów mięsnych i post.

Kapłan udając się do ołtarza w ciszy, po skłonie przed ołtarzem pada na twarz. Wierni w czasie wejścia kapłana stoją, a potem padają na kolana i modlą się w ciszy. Następnie czytany lub śpiewany jest Opis Męki Pańskiej. Po tem sprawowana jest modlitwa powszechna. Po zakończeniu modlitwy powszechnej rozpoczyna się liturgia adoracji krzyża. W tym czasie kapłan stojąc trzyma wzniesiony Krzyż i śpiewane jest wezwanie "Oto drzewo krzyża na ,którym zawisło zbawienie świata "lud odpowiada "Pójdźmy z pokłonem ", a potem wszyscy podchodząc w procesji adorują krzyż. Następnie odbywa się komunie. Na zakończenie celebracji przenosi się Najświętszy Sakrament do Grobu Pańskiego.

Wielka Sobota – Początek Liturgii Godzin godz. w naszej parafii o godz. 21.00 po zakończeniu Rezurekcja z procesją

Obrzędy Wigilii Paschalnej stanowią nierozdzielny całość z Wielkanocą i dlatego są bogate w treści liturgiczne i obrzędowe. Na wielkanocny charakter liturgii wskazuje biały kolor szat liturgicznych. Życzeniem Kościoła jest, by obrzędy Wigilii Paschalnej rozpoczynały się wieczorem w sobotę, ale nie wcześniej jak po zachodzie słońca. Podkreśla to już sama nazwa "wigilia", która w pierwotnej tradycji chrześcijańskiej była zawsze nocnym czuwaniem. Tak i w naszej parafii, zgodnie z wielowiekową tradycją, jest to noc modlitewnego czuwania przed dniem Zmartwychwstania Chrystusa. Druga część nazwy - "paschalna" pochodzi z języka hebrajskiego od słowa "pascha" i oznacza tyle co "przejście". Wskazuje ona na przejście z grzechu do odkupienia, przejście Jezusa z tego świata do Ojca, a wreszcie prawdziwe i ostateczne przejście od śmierci do życia.

W Wielką Sobotę doświadczamy pustki, ciszy i oczekiwania. Trwamy przy grobie naszego Pana w ufnej modlitwie, a także podtrzymujemy w sobie „nadzieję wbrew nadziei” (por. Rz 4,18). Cisza Wielkiej Soboty pozwala nam głębiej wejść w tajemnicę ludzkiej nieprawości, która doprowadziła do absurdu śmierci. Patrząc na grób Jezusa, trwamy jednak w przekonaniu, że życie jest silniejsze niż śmierć. Odkrywamy, że Chrystus jest naszą nadzieją. W tradycji polskiej tego dnia święcimy pokarmy. Pobłogosławione pieczywo przypomina nam chleb, który po zmartwychwstaniu Jezus przygotował nad jeziorem dla swoich uczniów. Natomiast pobłogosławione mięso i wędliny nawiązują do Baranka paschalnego.

Oczywiście bez wejścia w tajemnicę Chrystusa błogosławienie pokarmów pozostaje pustym gestem, niemającym odniesienia do naszego życia.

Liturgia Wielkiej Soboty trwa dość długo, bo dotyczy tego, co najważniejsze - całej tajemnicy Zbawienia. Po dniu milczenia i modlitwy, kiedy adorujemy Jezusa zło-

żonego w grobie, w momencie, gdy zapadnie zmrok, Kościół gromadzi się na świętych obrzędach.

Wierni, trzymając zapalone świece w rękach, starają się być podobni do

ludzi, którzy oczekują na przyjście swojego Pana. Chcą, gdy powróci, aby zastał ich czuwających i zaprosił do swojego stołu na niebieską ucztę.

Liturgia tej nocy ma cztery części:

Obrzęd światła, na który składają się poświęcenie ognia, przygotowanie paschału, procesja do kościoła i śpiew hymnu o nazwie Exultet. Do rozpalonego ogniska przed kościołem podejść kapłani i służba liturgiczna. Tu nastąpi poświęcenie ognia, potem kapłan zakreśli na paschale znak krzyża, litery Alfa i Omega, a na polach między ramionami krzyża cyfry bieżącego roku, umieści też pięć symbolicznych gwoździ w formie krzyża.

Jak rozumieć ten obrzęd? Co symbolizuje zapalony paschał?

W liturgii Wigilii Paschalnej mamy wiele elementów. Stanowi ona swoiste kompendium naszej wiary i w sposób skondensowany wyraża strukturę chrześcijańskiego życia. Liturgia rozpoczyna się od zapalenia światła rozświetlającego ciemności. Tym światłem jest Jezus Chrystus, który wszedł w ciemności śmierci i wyszedł z grobu jako Światło. On przychodzi do nas, byśmy mogli odnaleźć właściwy kierunek życia. Paschał wnoszony do wspólnoty wierzących wskazuje na zmartwychwstałego Chrystusa. Kulminacyjnym momentem liturgii światła jest śpiew „Exultet”. Od paschału zapalamy przyniesione przez siebie świece. Jest to znak otrzymania nowego życia od zmartwychwstałego Pana

Liturgia słowa, którą tworzy, aż dziewięć czytań. Ukazują one wielkie dzieła Boga, jakich dla swojego ludu dokonał Pan, wtedy też rozlega się potrójne, radosne Alleluja, które rozbrzmiewa pierwszy raz po czterdziestodniowej przerwie. To słowo Boga który jest światłem, prowadzi człowieka po drogach życia. Liturgia Wigilii Paschalnej przewiduje obfite słowo, które wprowadza nas stopniowo w dynamikę historii zbawienia.

Liturgia chrzcielna, podczas której następuje błogosławieństwo wody chrzcielnej, odnowienie przyrzeczeń chrzcielnych, a w niektórych kościołach obrzęd chrztu i bierzmowania.

Odnawiając przyrzeczenia chrzcielne, przyznajemy się do naszego chrztu i wyznajemy, że chcemy żyć mocą tajemnicy paschalnej Chrystusa.

Liturgia eucharystyczna, podczas której Chrystus Pan zaprasza do stołu wszystkich odkupionych Jego śmiercią i zmartwychwstaniem. W naszej parafii na zakończenie Wigilii Paschalnej odbywa się procesja rezurekcyjna.

Jakie przesłanie chrześcijanie niosą światu, gdy śpiewają „Wesoły nam dzień dziś nastał”?

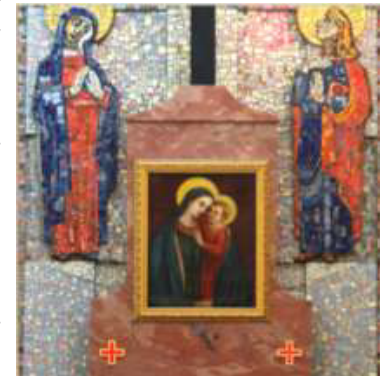
Jezus zmartwychwstał, dlatego wesoły nam dzień dziś nastał. Chrześcijanie niosą światu tę radosną nowinę. Jezus zmartwychwstał, dlatego możemy przeżywać to wszystko, co wiąże się z umieraniem, otrzymujemy bowiem światło i moc do tego, żeby nie uciekać od krzyża. Co więcej, przeżywając krzyż z wiarą, możemy doświadczyć radości nowego życia. Chrześcijanin świętuje to nowe życie, które rodzi się w wodach chrztu, czyli w wodach śmierci. Świętuje to nowe życie, które rodzi się z umierania, ukazując światu chwalebny krzyż Chrystusa ukrzyżowanego i zmartwychwstałego oraz obwieszcza światu przesłanie życia.

Źródło „Opoka” internet

Materiały zebrała Marianna Strugińska-Felczyńska

le zachodnim w I tysiącleciu maj jako miesiąc Maryi święcono raczej sporadycznie. Dopiero na przełomie XIII i XIV w. powstała myśl, aby ten miesiąc poświęcić Maryi. Pierwszym, który rzucił tę myśl, był król hiszpański Alfons X (+ 1284).

Dominikanin bł. Henryk Suzo (+ 1366), uczeń Jana Ekharta - mistyka średniowiecza, wyznaje, że jako pacholę zbierał w maju kwiaty i niósł je do stóp Matki Bożej. Lubił z kwiatów pleść wieńce i kłaść je na głowę figur Bożej Rodzicielki. Matka Boża nagrodziła go za to wizją chwały, jaką odbiera od Aniołów. W roku 1549 ukazała się w Niemczech książeczka pod tytułem: *Maj duchowy*, gdzie po raz pierwszy maj został nazwany miesiącem Maryi. W żywocie św. Filipa Nereusza (+ 1595) czytamy, że gromadził on dziatwę przy figurach i obrazach Matki Bożej, śpiewał z nimi pieśni, zbierał kwiaty i zachęcał do składania ku Jej czci oprócz kwiatów - także duchowych ofiar i wyrzeczeń. Nowicjusze dominikańscy we Fiesole (w latach 1677-1709) w maju gromadzili się przed wizerunkiem Najświętszej Maryi i czcili ją muzyką, śpiewem i składaniem duchowych wyrzeczeń. Jednakże za autora właściwych nabożeństw

Zaproszenie !!!

Ks. Proboszcz parafii pw. Matki Boskiej Dobrej Rady w Zgierzu zaprasza do udziału w uroczystej Mszy Św. Odpustowej ku Czci Matki Boskiej Dobrej Rady w Zgierzu w dn. 26 kwietnia, środa godz. 18.00 Uroczysta Msza Świętą z udziałem biskupa Marka Marczaka administratora archidiecezji łódzkiej.

Duszpasterze z parafii MBDR

NABOŻEŃSTWA MAJOWE

Maj kojarzy się zazwyczaj z wieczorną ciszą wypełnioną wonią kadzideł polskiego kościoła „Panno Święta - módl się za nami” i dalsze wersy Litanii Loretańskiej przetwarzają się po naszej Ojczyźnie, w gorącej modlitwie do Matki Chrystusa.

W Polsce żywa jest tradycja gromadzenia się wieczorami w kościołach, przy grotach, kapliczkach i figurach przydrożnych na nabożeństwach majowych, nazywanych "majówkami". Jeszcze dziś przejeżdżając w majowy wieczór przez polskie wsie można usłyszeć pieśni maryjne.

Gromadzenie się i śpiewanie pieśni na cześć Matki Bożej było znane na Wschodzie już w V wieku. W Koście-

majowych historycznie uważa się jezuitę, o. Ansolani (1713). On to w kaplicy królewskiej w Neapolu codziennie w maju urządzał koncert pieśni ku czci Bożej Matki, który kończył się błogosławieństwem Najświętszym Sakramentem.

Za największego apostoła nabożeństw majowych uważa się jezuitę, o. Muzzarelli. W roku 1787 wydał on broszurkę, w której propagował nabożeństwo majowe. Co więcej, rozesłał ją do wszystkich biskupów Italii. Sam w Rzymie zaprowadził to nabożeństwo w słynnym kościele zakonu Al Gesu mimo, że zakon wtedy formalnie już nie istniał, zniesiony przez papieża Klemensa XIV w roku 1773. Odprawiał on również nabożeństwo majowe w Paryżu, gdzie towarzyszył papieżowi Piusowi VII w podróży na koronację Napoleona Bonaparte. Pius VII nabożeństwo majowe obdarzył odpustami. Dalsze odpusty do nabożeństwa majowego - na które składa się Litania Lore-

tańska do Najświętszej Maryi Panny, nauka kapłana oraz błogosławieństwo Najświętszym Sakramentem - przypisał w 1859 roku papież bł. Pius IX.

W Polsce pierwsze nabożeństwo majowe wprowadzili jezuita w Tarnopolu (1838), misjonarze w Warszawie w kościele Św. Krzyża w roku (1852), ksiądz Golian w Krakowie (w 1856) i we Włocławku biskup Marszewski (1859). W tym samym czasie cześć Królowej maja szerzył w Galicji poezją, jezuita o. Karol Antoniewicz (+ 1852). Ks. Wincenty Buczyński (jezuita) wydał we Lwowie pierwszą książeczkę o nabożeństwach majowych (1839). W dziesięć lat potem podobną broszurę wydał we Wrocławiu w roku 1850 ks. Aleksander Jełowicki, zmartwychwstańca.

W połowie XIX wieku nabożeństwo majowe przyjęło się we wszystkich prawie krajach. Centralną częścią nabożeństwa majowego jest Litania Loretańska, jeden ze wspaniałych hymnów na cześć Maryi, w którym wysławiane są Jej wielkie cnoty i przywileje, jakimi obdarzył Ją Bóg. To piękny zbiór komplementów dla Maryi. Nie ma pewności, kiedy powstała Litania Loretańska. Prawdopodobnie jakaś jej wersja znana była już w XII wieku we Francji. Pewne jest to, że zatwierdził ją oficjalnie papież Sykstus V w 1578 r. Nazwę "Loretańska" otrzymała od miejscowości Loretto we Włoszech, gdzie była szczególnie propagowana i odmawiana prawdopodobnie od 1531 r. Przypuszcza się, że część tytułów Maryi pochodzi z wpisów w księgach sanktuarium Domku Loretańskiego.

Tekst litanii miał przedłożyć do zatwierdzenia papieżowi Grzegorzowi XIII archidiakon Guido Candiotti. 11 czerwca 1587 r. Sykstus V obdarzył "Litanię Loretańską" dwustu dniami odpustu. Kolejne odpusty przypisali do niej Pius VII i Pius XI. W 1631 r. Święta Kongregacja Obrzędów zakazała dokonywania w tekście samowolnych zmian; te, które następowały, posiadały aprobatę Kościoła. Kiedyś w litanii było więcej tytułów, m.in.: Mistrzyni pokory, Matko Miłosierdzia czy Bramo odkupienia. Później pojawiały się inne wezwania (inwokacje): Królowo Różańca Świętego (1675), Królowo bez zmyzy pierworodnej poczęta (1846), Matko Dobrej Rady (1903), Królowo pokoju (1917), Królowo Wniebowzięta (1950), Matko Kościoła (1980), Królowo Rodzin (1995). W litanii wymieniane są kolejne tytuły Maryi: jest ich w sumie 49, a w Polsce 50. Po zatwierdzeniu liturgicznej uroczystości NMP Królowej Polski, obchodzonej 3 maja, do Litanii dołączono 12 października 1923 r. wezwanie "Królowo Polskiej Korony", przekształcone po drugiej wojnie światowej na "Królowo Polski".

Najbardziej dobitne i oficjalne królowanie Maryi zostało potwierdzone podczas ślubów, które miało miej-

sce 1 kwietnia 1656 r. we Lwowie przez króla Jana Kazimierza, złożonych w związku ze zwycięską obroną Jasnej Góry w 1655r. Wobec łaskami słynącego obrazu Matki Bożej Łaskawej, król Jan Kazimierz dziękował w obecności nuncjusza papieskiego Pietro Vidoniego i całego swojego dworu, łącznie z rycerstwem, senatorami i duchowieństwem. Złożył śluby królewskie, oddając Matce Bożej swoje państwo we władanie. Na zakończenie ślubowań nuncjusz apostolski trzykrotnie zaintonował wezwanie „Regina Regni Polonie -Królowo Królestwa Polskiego, módl się za nami”.

Akt z 1 IV 1656 r. w świetle prawa ustrojowego państwa polskiego dowiódł, że śluby Jana Kazimierza miały charakter ustrojowo – prawny. „Była to rzeczywista elekcja Najświętszej Panny na monarchinię, Kobietę-Króla. Akt dokonali prawnie przedstawiciele Rzeczypospolitej: król, senat, wszystkie stany.

Choć przez wieki historii często zaborcy wymazywali z map Polskę to jednak kult Matki Bożej wzrastał. Takim potwierdzeniem jest akt koronacji obrazu Matki Bożej Jasnogórskiej 8 września 1717 r. Na tę koronację przybyli: król, senatorowie, posłowie, biskupi oraz 200 – tysięczna rzesza pielgrzymów. Wśród odgłosów armatnich wystrzałów i śpiewu hymnu „Magnificat” abp Krzysztof Szembel nałożył koronę Najświętszej Matce, potem Dzieciątku.

Ojciec Tomasz Srebnicki, ówczesny kaznodzieja a zarazem rektor krakowskiego Kolegium Jezuitów, przypomniał, że Polska czekała na tę koronację od 1382r. W dyskretny sposób zaznaczył, że Maryja powinna stanowić wzór dla każdego władcy, gdyż najpierw była służebnicą pańską, a potem dopiero królową.

Zarówno śluby królewskie, jak i akt koronacji jasnogórskiego obrazu stały się podwaliną i wzorem kolejnych, podobnych aktów tak ważnych dla Kościoła w Polsce. Jan Paweł II w encyklice „Redemptoris Mater”, pisząc o roli Matki Bożej w tajemnicy Kościoła i narodu polskiego podkre-

śla Jej aktywną obecność w życiu jednostek, rodzin, a także całych narodów i państw.

Nie sposób wyobrazić sobie dziejów narodu i Kościoła w Polsce bez tego maryjnego znaku z Jasnej Góry.

Wkrótce przeżywając miesiąc poświęcony Maryi, podejmiemy chętnie uczestnictwo w majowych nabożeństwach. Wędrujemy wezwaniami litanijnymi, nadając Matce Bożej wiele tytułów i funkcji wyrosłych z teologicznej mądrości i pobożności naszych przodków. Przypomnijmy też sobie przepiękne Godzinki ku Jej czci: „Zacznijcie wargi nasze chwalić Pannę Świętą”. Od niej uczmy się posłuszeństwa Duchowi Świętemu, który jest mocą Kościoła i źródłem dobra w nas.

Bogdan Pietrzak

FATIMA – PRZESTROGA I NADZIEJA

Rok 2017 to rok Jubileuszu 100 – lecia Objawień Matki Bożej w Fatimie. Od 13 maja do 13 października 1917 r. na szczycie zbocza Cova da Iria w Portugalii dzieci: Franciszek i Hiacynta Marto oraz ich kuzynka Łucja de Jesus dos Santos były świadkami objawień Matki Bożej. Ukazując się dzieciom, Maryja wzywała do nawrócenia, pokuty i zadośćuczynienia Panu Bogu za grzechy osobiste i publiczne i przestrzegająca przed karą za odejście ludzi od Boga.

Fatimskie Orędzie składa się z 3 części. Pierwsza dotyczy wstrząsającej wizji piekła i potępienia ogromnej liczby dusz, które nie dbają o swe zbawienie i za które nikt się nie modli i nie pokutuje. Maryja nieustannie wzywa nas do modlitwy za grzeszników. Druga część Przesłania jest zapowiedzią kary, która spadnie na ludzkość za grzechy. Matka Boża daje nam jednak wskazówki, jak tego uniknąć. Lekarstwem na śmiertelną chorobę zła ma być: odmawianie Różańca, nabożeństwa pierwszych sobót miesiąca oraz poświęcenie przez Ojca Świętego Rosji Niepokalanemu Sercu Maryi. Trzecia część zawiera główne przesłanie Fatimy. Jest w niej wizja zniszczenia bezbożnego świata, katastrofy, która pochłonie wiele ofiar oraz oczyszczenia, po którym

nastąpi powrót ludzkości do Boga. Matka Boża zapewniła: „Na koniec moje Niepokalane Serce zatrzymuje”.

Ostatnie objawienie zakończył cud słońca, obserwowany przez tysiące osób (wg różnych danych od 70 do nawet 100 tys. ludzi). Avelino Almeida – świadek tamtych zdarzeń, dziennikarz antykościelnej gazety „O seculo” w artykule: „Przerazające wydarzenia. Jak w południe słońce tańczyło w Fatimie”, napisał: „Zdumieni ludzie, których postawa przeniosła nas w czasy biblijne, poblądli ze zgrozy, z odkrytymi głowami wpatrywali się w słońce, widząc, jak drży i wykonuje beztadne ruchy niezgodne z żadnym kosmicznym prawem – słońce zdawało się dosłownie tańczyć na niebie”.

Brazylijski myśliciel, prof. Plinio Correa de Oliveira napisał: „Najświętsza Dziewica doskonale przedstawiła w swoich Objawieniach alternatywę: albo się nawrócimy,

albo nadejdzie straszliwa kara. Lecz w końcu na świecie zapanuje Niepokalane Serce (...) wg Orędzia Fatimskiego dni bezbożności są policzone.” Prof. Oliveira nazwał Objawienia Fatimskie „najważniejszymi i najbardziej zachwycającymi wydarzeniami XX wieku”, a św. Jan Paweł II uznał je za „wraźny znak Opatrzności w naszych czasach”.

Zadając pytanie o aktualność objawień w Fatimie, trzeba zwrócić uwagę na kondycję moralną współczesnego świata. Bezbożne ideologie, kontestowanie wszelkich norm moralnych, negowanie jakichkolwiek hamulców i granic, rozmaite dewiacje, propagowanie kultury śmierci – aborcji, eutanazji, „czarne marsze”, małżeństwa homoseksualne, bluźnierstwa, ideologia gender, deprawowanie dzieci i młodzieży doprowadziło do całkowitego zagubienia się człowieka. Coraz częściej odnosimy wrażenie, że pokonanie zła może nastąpić wyłącznie dzięki nadzwyczajnej interwencji Opatrzności. Z drugiej strony Orędzie Fatimskie powinno być dla nas nieustanną inspiracją do działania: modlitwy, pokuty, nawracania się i pełnego nadziei oczekiwania na tryumf Serca Matki Bożej.

Z okazji 100 – lecia objawień Matki Bożej Kuria Metropolitalna Łódzka organizuje pielgrzymkę do Fatimy. Wspólny program w sanktuarium w Fatimie dla wszystkich grup Archidiecezji Łódzkiej będzie w terminie 17 – 20 października 2017 roku. Organizatorem jest Franciszkańskie Biuro Turystyczne – Pielgrzymkowe Patron Travel Sp. z o. o. Informacje i zapisy: pn. – pt. godz. 10:00 – 13:00, Kuria Metropolitalna Łódzka, ul. ks. I. Skorupki lub za pośrednictwem internetu.

W naszym kościele od maja do października każdego 13 dnia miesiąca będą odbywały się nabożeństwa fatimskie. Do udziału w nich serdecznie zapraszają duszpasterze z naszej parafii.

Elżbieta Hildt

Z ŻYCIA ARCHIDIECEZJI

„BĘDZIECIE USTAMI PANA BOGA” – 50 NOWYCH LEKTORÓW W ARCHIDIECEZJI ŁÓDZKIEJ.

„Będziecie ustami Pana Boga” – tymi słowami w sobotę 18 marca 2017 roku ks. Biskup Marek Marczak ustanowił do pełnienia posługi Lektora 50 nowych Lektorów. Powiedział im również - ” Posługa Lektora, którą podejmujecie to posługa bardzo wyjątkowa, ważna posługa w Kościele. Posługa, w której sam Pan Bóg będzie was używał do głoszenia Swojego Słowa ludowi Bożemu”.

Wśród nowych lektorów trzech było ze Zgierza: Krzysztof Jakomulski z parafii Św. Katarzyny Aleksandryjskiej, Jakub Ścisto z parafii Najświętszej Marii Panny Różańcowej oraz z naszej parafii Jakub Cylke. Przeszli oni półroczne szkolenie, blisko 2000 godzin zajęć z zakresu fonetyki, liturgiki, i znajomości Pisma Świętego, które zakończyli pomyślnie zdanymi egzaminami.

Przypomnijmy jeszcze co mówi Sobór Watykański II w Konstytucji o liturgii -” Lektorzy spełniają prawdziwą funkcję liturgiczną. Niech więc wykonują swój urząd z tak szczerą pobożnością i dokładnością, jak to przystoi wzniosłej posłudze i odpowiada słusznym wymaganiom ludu Bożego”. Życzymy naszym nowym lektorom przekazywania Słowa Bożego w sposób tak zaangażowany, by docierało Ono do naszych serc.

Krzysztof Cylke

WIDZIELIŚMY MĘKĘ PAŃSKĄ

Członkowie Akcji Katolickiej Archidiecezji Łódzkiej wspólnie z Polskim Towarzystwem Schronisk Młodzieżowych w Łodzi wybrali się na Misterium Męki Pańskiej w Sanktuarium Matki Bożej Pocieszenia w Czerwińsku nad Wisłą. Wystawiane Misterium Męki Pańskiej należy ono do najświetniejszych polskich misterium pasyjnych.

Tekst tego misterium napisał salezjanin - ks. dr Franciszek Harazim (1885-1941). Muzyka do tego dramatu jest dziełem ks. dr. Antoniego Hlonda (1884-1963), również salezjanina, wybitnego kompozytora, zasłużonego przede wszystkim na polu muzyki kościelnej, podpisującego swoje dzieła pseudonimem „Antoni Chlondowski”. Po raz pierwszy Misterium Męki Pańskiej Harazima - Chlondowskiego zostało wystawione 8 marca 1931 r. w Krakowie. W klasztorze czerwińskim wystawiono je pierwszy raz w 1949 r.

Ukazuje on najważniejsze wydarzenia z Ostatniej Wierzy, bezpośrednio poprzedzające Mękę Chrystusa i nierozdzielnie z nią związane.

Misterium Męki Chrystusa, które jest doskonałą okazją dobrego przygotowania się do świąt paschalnych. Przybywając na Misterium Męki Pańskiej mieliśmy również okazję uczestniczyć w Eucharystii celebrowanej w Sanktuarium Matki Bożej Pocieszenia w intencji naszych organizacji.

W Czerwińsku mieliśmy możliwość poznania bliżej życiorysu Kardynała Augusta Hlonda. Jako człowieka giganta wiary i heroicznego czynu. Jego zawołaniem biskupim były słowa „Daj mi duszę, resztę zabierz”. Na ziemi śląskiej pozostały do dziś owoce jego działalności: m.in. tygodnik „Gość Niedzielny” i Wydawnictwo św. Jacka, które założył. W 1926 r. Ojciec Święty mianował go prymasem Polski, będąc na tym stanowisku, powołał Akcję Katolicką, rozwijał duszpasterstwo dla Polaków przebywających za granicą, uwrażliwiał społeczeństwo na potrzeby najuboższych. 8 września 1946 r. zawierzył Naród Polski Niepokalanemu Sercu Maryi.

Zwiedziliśmy też Muzeum Misyjne w budynku klasztornym nagromadzone pamiątki przywożone przez misjonarzy z całego świata: dzidy, kapelusze, skóry zwierzęce, ozdoby.

Ks. zapoznał nas też z historią Sanktuarium i wizerunkiem Matki Boskiej Czerwińskiej. Czerwińsk – to jedno z najstarszych Sanktuariów Maryjnych w Polsce, to jeden z największych ośrodków kultu Matki Bożej na Mazowszu. Swymi początkami sięga początków dziejów kościoła i Narodu Polskiego. Czerwiński gościł w swoich murach królów polskich, książąt mazowieckich, biskupów, rycerzy i szlachtę.

Udając się na Mękę Pańską wstąpiliśmy do kościoła w Brochowie. W Brochowie znajduje się zabytkowy, renesansowy, kościół parafialny pw. św. św. Rocha i Jana.

W 1806 w kościele tym ślub wzięli rodzice Fryderyka Chopina, który również tutaj był chrzczony.

Byliśmy też w Muzeum Ziemi Sochaczewskiej i Pola Bitwy na Bzurę.

Muzeum Ziemi sochaczewskiej i Pola Bitwy na Bzurę w Sochaczewie, jest najokazalszym w Polsce muzeum

jednej bitwy. Największa kolekcja broni, ekwipunku, umundurowania i innych pamiątek z kampanii 1939 roku w Polsce reprezentowanej na stałej wystawie „Pole Bitwy 1939-1945”

Podczas jazdy autokarem z historią i zapoznał nas Kazimierz Walczak członek Akcji Katolickiej i PTSM. Choć zmęczeni wróciliśmy ubogaceni duchowo. Pozostały niezapomniane wrażenia, które pobudzają do refleksji.

Marianna Strugińska-Felczyńska

Z ŻYCIA PARAFII

Z WIZYTĄ U MATKI BOŻEJ CZERWIŃSKIEJ

Dnia 1 kwietnia br. grupa parafian pod przewodnictwem ks. dr. Tomasza Cylińskiego udała się w odwiedziny do Matki Bożej Czerwińskiej, Królowej Mazowsza.

Czerwińsk to jedno z najstarszych Sanktuariów Maryjnych w Polsce i największych ośrodków Kultu Matki Bożej na Mazowszu. Cudowny obraz matki Bo-

zej Czerwińskiej to jedna z najpiękniejszych replik rzymskiego obrazu z Bazyliki Santa Maria Maggiore. Czerwińsk, dawny ogród książąt mazowieckich sięga początku dziejów Kościoła i Narodu Polskiego.

Największym skarbem „Perłą Mazowska” jest dwunastowieczne opactwo i kościół romański pod wezwaniem Zwiastowania Najświętszej Maryi Panny. Cenne dzieła sztuki i pamiątki narodowe dają kościołowi trwałe miejsce wśród najcenniejszych zabytków w Polsce.

Ojciec św. Paweł VI w 1967 r. nadał kościołowi tytuł Bazyliki Mniejszej. Po burzliwych dziejach historii, gospodarzem osiemnastoletniego opactwa w Czerwińsku – od 1923 r. jest Towarzystwo Salezjańskie. Salezianie towarzysząc parafianom, a szczególnie młodzieży w formacji duchowej i wsłuchując się w ich potrzeby, w ramach swojej misji w II połowie lat 70 – tych XX wieku wznowili (zakazane przez władze PRL – u) – Misterium Męki Pańskiej.

Misterium to możliwość szczególnego zbliżenia się do wydarzeń z ostatnich dni życia Jezusa, to wtajemniczenie i towarzyszenie Jezusowi w Jego męce, to ważne wydarzenie służące przygotowaniom do przeżycia Święta Zmartwychwstania Pańskiego.

Zastosowane przez Salezjanów środki, tj.: scenografia, muzyka, kostiumy, gra aktorów nie tylko na scenie, ale również wśród publiczności, sprawiły że byliśmy bezpośrednimi uczestnikami tragedii i dramatu sprzed 2000 lat. Modlił się tutaj cały człowiek, jego umysł i uczucia.

Udział w Misterium to imperatyw do rewizji swojego życia, zaduma nad Misterium stanowi refleksję nie tylko nad własną religijnością, ale też nad całym życiem.

W czym tkwi sekret Misterium Męki Pańskiej? Trudno dać jednoznaczną odpowiedź, ponieważ samo słowo „Misterium” oznacza tajemnicę. Misterium, to rekolekcje, to słowo, które do nas dociera, to obraz, który dotyka głębiej i pozwala stać się częścią wydarzeń.

A może tajemnica tkwi w tym, że każdy ma swój krzyż, który staje się lżejszy tylko wtedy, gdy niesiemy go razem z Jezusem.

Pozostaje więc tylko zachęcić każdego, kto poszukuje drogi ku ściślejszemu przyłgnięciu do Jezusa, aby zaczerpnąć ze skarbcza pobożności pasyjnej i pielgrzymując do Czerwińska zaznać radości człowieka, który dostrzegł w tajemnicy KRZYŻA nieopisany dowód MIŁOŚCI BOGA do człowieka.

w imieniu pielgrzymów

Janina Domańska

WIECZORY DLA ZAKOCHANYCH

Razem z narzeczoną bierzemy ślub we wrześniu, z tego też powodu chcieliśmy razem uczestniczyć w kursie. Ja kurs zrobiłam w technikum ale uważam, że każda para przygotowująca się do Sakramentu małżeństwa powinna wspólnie odbyć taki kurs. Nie wiedzieliśmy czego się spodziewać na tych spotkaniach. Byliśmy bardzo mile zaskoczeni o ilości uczestników kursu. My z narzeczoną mamy datę ślubu już ustaloną ale brały też udział pary które, nie miały wyznaczonego terminu ślubu. Kurs obejmował wszystkie aspekty życia w małżeństwie. Najbardziej urzekła nas forma pisania do siebie listów. Kiedy zaczęliśmy byliśmy sceptycznie nastawieni do tej formy. Okazało się, że było wręcz przeciwnie. Byłam bardzo zdumiona, zachwycona, że poznałam moją narzeczoną na nowo. Nigdy bym nie pomyślała, że pisze takie piękne listy które, mnie tak wzruszają. Płakałam prawie przy każdym, oczywiście ze szczęścia.

Kurs też przedstawia trudne tematy o których warto porozmawiać przed ślubem. Szczerość kursu wynikała też z tego, że prowadzone były przez małżeństwa. Bardzo dobrym pomysłem było upieczenie przez każdą parę ciasta. Dzięki temu narzeczeni mogli wykazać się talentem kulinarnym. Taką formę Wieczorów dla Zakochanych będziemy polecać jak najbardziej i wspominać bardzo mile.

Justyna i Darek

DZIELNICOWY BLIŻEJ NAS

Miłą niespodzianką dla uczestników Świetlicy przy parafii Matki Bożej Dobrej Rady w Zgierzu była wizyta Dzielnicy z Komendy Powiatowej Policji w Zgierzu. Po raz pierwszy uczestnicy mogli poznać Dzielnicy z miasta Zgierza, zadać im pytania dotyczące cyberprzemocy w internecie. Wizyta Dzielnicy z własnej inicjatywy na spotkanie z uczestnikami Świetlicy, wpłynęła pozytywnie na wizerunek Policji wśród dzieci, łatwość nawiązywania kontaktów z dziećmi. Dzieci bardzo chętnie uczestniczyły w prelekcji, konkursie oraz rozmowach z Dzielnicy.

Tematem prelekcji był temat „Szukam pomocy będąc ofiarą cyberprzemocy”. Dzieci bardzo chętnie słuchały, co robić, żeby nie zostać ofiarą cyberprzemocy?, jak korzystać z Internetu i telefonu, żeby nie krzywdzić innych?, co robić będąc świadkiem cyberprzemocy?

Dzielnicy podkreślił jak ważne jest dbanie o własne bezpieczeństwo w sieci, a przede wszystkim wskazali gdzie można szukać pomocy w kryzysowej sytuacji, gdzie się zgłaszać, kogo informować w celu uzyskania wsparcia i zbudowania poczucia bezpieczeństwa. Uczulali uczestników, aby nie przysyłać dalej krzywdzących materiałów dotyczących znajomych, które otrzymują w sieci. Starać się zawsze pomagać kolegom i koleżankom, informować o krzywdzie kolegi rodziców, nauczycieli. Uświadamiali, że każde dziecko ma prawo do życia w środowisku wolnym od cyberprzemocy, do szacunku i godnego traktowania.

Po wysłuchaniu prelekcji dzieci uczestniczyły w konkursie „Moja wizja dotycząca bezpieczeństwa w sieci.” Uzyskane informacje podczas prelekcji miały wykorzystać w konkursie. Dzieci bardzo chętnie zabrały się do przedstawiania swojej wizji jak ochronić kolegę, koleżankę przed niebezpieczeństwem w sieci. Na zakończenie wszystkie dzieci otrzymały upominek za aktywny udział w prelekcji oraz w konkursie. Zwycięzcy konkursu otrzymali dodatkowe nagrody.

Dzieci podziękowały pracownikom Policji brawami i zaprosili, aby odwiedzali nas częściej.

Inicjatorem spotkania był asp. sztab. Jarosław Dębowski z Komendy Powiatowej Policji w Zgierzu.

Marianna Strugińska-Felczyńska

CO NAM WIOSNA NIESIE

W Klubie Seniora jest zawsze wiosennie za sprawą poczucia humoru przychodzących na spotkania. Pożegnaliśmy zimę, a teraz czas na wiosenne porządki w domach, na działkach i w każdej dziedzinie życia. Długie zimowe wieczory osłabiły naszą odporność fizyczną i psychiczną. Staliśmy się bardziej pobudliwi, bardziej nerwowi. Jak poradzić sobie z tym pomogło nam spotkanie z Panią Barbarą Witczak-specjalistką od rozwiązywania tych trudnych tematów. Szczególny nacisk był położony na łagodzenie czy usuwanie konfliktów w rodzinie.

W klubie nie zabrakło tematów z dziedziny duchowej. Poznaliśmy historię Medalika, ale też mocno przeżyliśmy temat: fałszywe symbole Krzyża św. Zmiana czasu, inne wyżywienie i "odzywają" się różne dolegliwości, a to serce, a to żołądek, a to układ moczowy przypomina o swoich potrzebach niezależnie od pory dnia i okoliczności w jakich jesteśmy. Chcieliśmy bliżej zapoznać się z tematem jak działa układ moczowy, jak zapobiegać niewydolności nerek i trochę uspokoić swoje podejrzenia, czy nam coś nie grozi. Jak radzić sobie z tymi problemami bardzo fachowo zaprezentowała nam pielęgniarka Pani mgr Iwona Owczarek. Ponieważ spotkanie było bardzo ciekawe to pytaniom nie było końca, przez co bardzo przeciągnęło się w czasie. Pani Iwono, dziękujemy za poświęcony nam czas.

Z ŻYCIA ZGIERZA

75 -lecie STU STRACONYCH

Niemiecka zbrodnia na Stu Polakach Straconych w Zgierzu 20 marca 1942 roku, to wydarzenie głęboko zapisane w świadomości mieszkańców naszego miasta. Badania archeologiczne prowadzone w latach 2012 i 2013 oraz badania genetyczne ekshumowanych szczątków pozwalają identyfikować miejsca zamordowanych i zakopanych w lesie osób, a nawet wskazują, o które osoby chodzi. Obecny stan badań pozwolił na ustalenie 14 profili DNA w obrębie badanych szczątków (12 mężczyzn i 2 kobiet).

W 75 rocznicę mordu Wojewoda Łódzki wspólnie z Prezydentem Zgierza zorganizowali uroczystości pogrzebowe szczątków zidentyfikowanych ofiar. Uroczystość miała rangę państwową z udziałem Ministra Obrony Narodowej i wojska. Licznie obecna była młodzież szkolna i organizacje pozarządowe.

Uroczystość przy trumnie ze szczątkami zamordowanych rozpoczęła się Mszą świętą w kościele św. Katarzyny, której przewodniczył biskup Adam Lupa.

W Lesie Łuźmierskim za wszystkich zamordowanych modlili się przedstawiciele różnych wyznań. Minister Antoni Macierewicz podkreślił, że według założeń okupanta naród nasz miał nie istnieć. Ale siła narodu jest niepokonana. Rząd polski podejmuje zobowiązania, że mamy istnieć, odbudować wielką i silną Rzeczpospolitą i taką też armię. O to wołają ofiary ludobójstwa.

Przy salwie honorowej trumna ze szczątkami ofiar złożona została do grobu – obok krzyża i pomnika z napisem „W 10-lecie walki z faszyzmem o wolność i demokrację męczennikom zamordowanym przez okupanta hitlerowskiego”.

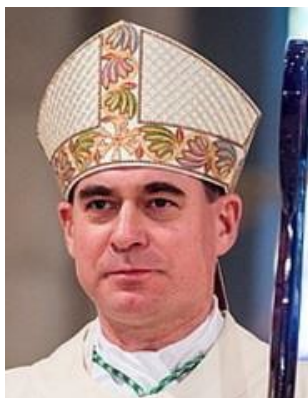
W powyższej uroczystości uczestniczyłem w imieniu ks. proboszcza Andrzeja Blewińskiego. Bardzo gę-

boko ją przeżyłem, jako że myślę z z troskaniem o przyszłości naszej Ojczyzny.

ks. prałat Stanisław Kaniewski

25 kwietnia, administrator naszej archidiecezji – Ksiądz Biskup Marek Marczak obchodzi imieniny. Dziękujemy Bogu za Biskupa Marka i Jego postugę w diecezji. Dziękujemy za otwartość na drugiego człowieka, za uśmiech i życzliwe spojrzenie.

Księdzu Biskupowi życzymy zdrowia, siły i wytrwałości w trudach codziennej postugi pasterskiej. Życzymy mocy Ducha Świętego, który nieustannie porywa serca do kroczenia drogą świętości; wiary, która pozwala pokonywać trudności; nadziei, która nie zawodzi i miłości, która wszystko zwycięża.

Niech Chrystus Pan – Dobry Pasterz – przynosi siłę, radość i pokój z pełnienia pasterskiej postugi. Niech umacnia Księdza Biskupa w głoszeniu i czynieniu miłosierdzia, które otwiera na Boga i Jego miłość.

*Z zapewnieniem o modlitwie,
Duszpasterze i Parafianie
Matki Bożej Dobrej Rady w Zgierzu*

Z KSIĄG PARAFIALNYCH

Odeszli do wieczności

Zdzisław Defin (ur.1928)
Jan Rogut (ur.1931)
Jarosław Lubowiecki (ur.1966)
Marian Jagusiński (ur.1932)
Henryka Dudka (ur.1948)
Stefan Szumski (ur.1932)

Halina Witczak (ur.1934)
Czesław Błaszczak (ur.1937)
Krystyna Piękniewska (ur.1932)
Czesław Bednarek (ur.1948)
Marianna Rosiak (ur.1919)
Henryk Binkowski (ur.1930)

Sakrament chrztu otrzymali

Adam Stanisław Wójt
Nina Sadowska

Sakrament małżeństwa otrzymali

Iwona Stegliška i Radosław Litwiniak

Kancelaria Parafialna czynna od poniedziałku do piątku w godz.; 9: 00– 11: 00 oraz 15:00– 16:30; Tel: 42 /716-27-65

Wydawca: Parafia Matki Boskiej Dobrej Rady w Zgierzu, 95-100 Zgierz ul. M. Skłodowskiej – Curie 3

Redakcja: Ks. Kan. dr Andrzej Blewiński – Proboszcz Parafii; redaktor: Ks. dr Tomasz Cyliński.

Nr konta parafialnego: Bank Spółdzielczy w Zgierzu **36 8783 0004 0015 6097 2000 0001**

Nr konta Świetlicy Środowiskowej: Bank Spółdzielczy w Zgierzu 34 8783 0004 0015 8932 2000 0001

Za wszelkie wpłaty na rzecz parafii i Świetlicy Środowiskowej składamy serdeczne Bóg zapłać

www.mbrd.archidiecezja.lodz.pl e-mail: gazeta.dobrarada@gmail.com

Redakcja zastrzega sobie prawo do opracowania redakcyjnego tekstów oraz prawo do korekty stylistycznej i ortograficznej.

Zespół Redakcyjny „Dobra Rada”: Marianna Strugińska-Felczyńska, Piotr Janczak, Elżbieta Hildt. Składanie gazetki: Adam Gołuchowski, Piotr Janczak.

Dystrybutor: Marek Cylke

Drukarnia, Wydawnictwo Muzyczne i Poligraficzne
ul. Wersalska 54, 91-212 Łódź, Poland
www.merakel.pl www.merakel.com.pl